

ДАН 7. (19. август 2023. године)

БЕОГРАД-АВАЛА-ЗЕМУН

Сунчани београдски дан започињемо на планини Авали, недалеко од града. Главна доминанта планине и један од симбола Београда је Авалски торањ, те је он био прва дестинација коју смо обишли. Попели смо се на 122. метар и са видиковца посматрали непоновљиви поглед на Београд, јужни део Панонске низије, Саву и Дунав, добар део Шумадије и део Западне Србије. Заиста, јединствену прилику да сагледамо град са околином из овог угла нисмо смели да пропустимо. Сазнали смо се трагичну судбину првобитног торња и о изградњи савременог торња, његовим функцијама и значају за градски туризам. Потом смо се упутили према споменику Незнаном јунаку, рад Иван Мештровића, који је подигнут на остацима средњовековног града Жрнова 1938. године. Овај монументални споменик обележава подвиг незнатих ратника који су положили животе за Србију у ратовима од 1912. до 1918. године. Последњи споменик који смо видели био је онај посвећен трагично настрадаој делегацији совјетских војних ветерана који су учествовали у тзв. Београдској операцији у склопу ослобођења Југославије од нацистичке окупације у Другом светском рату. Делегација која је требало да учествује у прослави двадесетогодишњице ослобођења Београда погинула је у авионској несрећи изазване лошим временским условима, када се њихов авион срушио на западне падине Авале недалеко од њеног највишег врха. Споменик у облику два авионска крила и данас чува сећање на овај трагичан догађај а подигнут је 1965. године. После Авале отишли смо на ручак у један београдски ресторан и последње вече овогодишњег летњег кампа искористили смо да посетимо један од највећих цркава у православном свету – Храм Светог Саве. Оно што највише привлачи пажњу свакако је мозаик који украшава унутрашње зидове храма, који је рађен последњих неколико година у атељеу руског уметника Николаја Мухина, а који је финансиран донацијом руске компаније Гаспром и средствима Владе Србије. Вече проводимо у Земуну, обилазећи кулу Гардош, шетајући по Земунском кеју и уживајући у кафићу са прелепим погледом на Дунав. Тако завршавамо програм овогодишњег кампа, пуни утисака и доживљаја о новим местима, новим искуствима и људима. И овогодишњи летњи камп испунио је очекивања наших драгих пријатеља из Русије који су пожелели да се што пре поново врате у Србију и наставе упознавање са нашом земљом, с обзиром да 7 дана сигурно није било довољно да виде све што су желели. Следећег јутра са најлепшим жељама и знацима захвалности, са њихове стране, опраштамо се на београдском аеродрому и уговарамо ново виђење и нову заједничку сарадњу на благо наших држава и народа.

